

F.C.E.R. – UN VOT PENTRU CONTINUITATE

Oricine l-a ascultat în adunările electorale pe dr. Aurel Vainer, candidatul Federației la alegerile parlamentare din 30 noiembrie, a încercat sentimentul că are în față un om dinamic, de un optimism molipsitor, singur leac la toate încercările vieții. Domnu' Vainer vorbește elocvent, fără ezitări, este, totdeauna, în vervă, are darul – știința? – de a atrage simpatia celor din jur. Nimic pedant, nimic protocolar în aparițiile „la scenă deschisă” sau printre oameni, înainte și după adunare. Știe să asculte, răspunsul nu-l prinde vreodată pe picior greșit și nu face „promisiuni electorale”. „Cartea albastră” – volumul retrospectiv al activității din legislatura 2004 – 2008 – vorbește pentru el. Totul se încheagă firesc când dialoghează cu oamenii. Momente care l-au marcat în copilărie, cu familia tradițională evreiască în care se vorbea idiș, cu șapte copii, dintr-un stețl din Moldova de Sus; cu părinții de la care a căpătat deprinderea cuvântului dat, tactul, dragostea pentru muncă; cu oamenii târgului, fiecare avându-și povestea lui; cu

Străbătând zeci de comunități evreiești, de la un capăt la altul al țării, însoțit și recomandat de colaboratori apropiați din conducerea Federației, a Rabinatului, a Joint-ului, candidatul F.C.E.R. la alegerile parlamentare din 30 noiembrie a.c., dr. AUREL VAINER, a fost întâmpinat pre-tutindeni cu sentimente de prețuire și speranță în capacitatea domniei sale de a ne reprezenta în Parlamentul României. Argument convingător – „cartea albastră”, volumul retrospectiv al realizărilor din legislatura 2004-2008. Relatări de la adunările electorale în paginile 2-3.

Să nu lași timpul să-ți scape printre degete

vestitul Ștefăneșter Rebe și Curtea hasidică intrată în legendă. Momente din viața în Hakșara, dintr-o adolescență deloc scutită de suferință, asemenea tuturor generațiilor care au trecut prin Holocaust. Apoi – pionieratul în marketing, cu zeci de ani în munca de cercetare, cu doctoratul în economie, într-o vreme în care nu existau, în țară, mai mult de zece economiști care să-l fi obținut. Un om pentru care, momentul '90 a însemnat marea șansă de a-și da măsura capacităților organizatorice, diplomatice, mai întâi, la conducerea Camerei de Comerț și Industrie a Municipiului București și a României, apoi ca deputat în actuala legislatură și, ulterior, ca președinte al F.C.E.R. Un om care bate mulți tineri când e vorba de putere de muncă, inițiativă, creativitate. Cine-l vede în acțiune, din zori până-n seară, cum știe să se bucure de fiecare zi nelăsând-o să se irrosească în van, mereu receptiv la clinchetul viitorului, cu antrenament al gândirii pe termen lung, își dă seama cât de îndreptățit este să-i dea votul. Dar ceea ce mă urmărește mai abtitor de când l-am cunoscut – era, atunci, prim vicepreședinte al Camerei de Comerț -, până azi, este un aforism despre care mi-a mărturisit că-l știe de la mama lui: „să nu umilești niciodată un om!”, moto nescris, dar omniprezent în tot ce face.

IULIA DELEANU

Anticipând un apel către societatea civilă

Parcă ieri a fost Simhat Tora. Ultima zi din Sucot. Ziua în care ne-au fost dăruite întru veșnicie Sulurile Torei. De Simhat Tora, evreii dansează în Templu, ținând în brațe, ca pe-o mireasă, Cartea. Azi, 23 noiembrie 2008, după numai o lună, trimitem la tipar noul număr al Realității noastre. Un număr mai optimist, pentru că am desfășurat în aceste zile și o trecere bine meditată, de gând, prin comunitățile noastre: să-l realegem, sperăm, pe Președintele Federației. Dar tot în acest scurt răstimp, s-a abătut asupra noastră, chiar spre sfârșitul zilei de Simhat Tora, pe când evreii nu plecaseră, încă, din sinagogi, la adăpostul întunericii care se lăsa peste casele noastre, peste bucuria noastră și peste cimitirele noastre s-a produs devastarea Cimitirului din Șoseaua Giurgiului, vandalizarea absolut aberantă a unui lăcaș de două ori sfânt: pentru cei plecați definitiv dintre noi, dar și pentru ceilalți, care ne întorcem, de câteva ori într-un an, pentru a ni-i reaminti. Pentru a mai fi o clipă cu ei,

după rugăciunea de Izkor, când redevenim o familie unică, reîntregită prin Dumnezeu nostru unic și etern. În zilele de sărbătoare evreii nu au voie să meargă la cimitire. De Simhat Tora și în ziua precedentă, de Șmini Ațeret, o altă sărbătoare însemnată, evreii nu pășesc pe aleile cimitirelor pentru a nu-și tulbura străbunii... dar vandalii, vandalii tuturor veacurilor au știut că pe evrei îi poți ataca, aproape fără risc, tocmai în astfel de zile. N-a fost atacat și Israelul în sfânta zi de Yom Kipur, de Ziua Pocăinței, a anului 1973?! Dar sunt în Israel, azi, mai mulți evrei decât în S.U.A., peste șase milioane de suflete. Și mai sunt risipiți în Galut alte câteva milioane... Dar pentru ei, s-ar părea că nu mai e loc nici în cimitirele țării în care au trăit și pentru care au trăit cândva, cu bună credință și dragoste, ca fii ai acelor Cetăți. „Fiindcă de binele Cetății în care trăiești depinde și binele vostru!” – ne-au spus învățații cei mari.

Continuare în pag. 4 DOREL DORIAN

NEVOIA DE TEȘUVA

Extrase din predica de Șabat Șuva 5769

Am citit deunăzi pe Internet o scurtă povestioară despre Rabi Velvel, maghidul din Vilna, care, într-un an, de Șabat Șuva, a invitat un prieten rabin să ofere enoriașilor o predică. Păstrând tradiția, rabinul a vorbit vreo două ore încheiate, punând accentul, așa cum se face, de fapt, pe ideile de iertare și reîntoarcere. La finalul serviciului religios, el s-a apropiat de Rabi Velvel pentru a-i ura Șana Tova și, desigur, pentru a primi felicitările pentru predica sa. Rabi Velvel l-a felicitat și a adăugat: „Ni se spune în Pirket Avot că lumea se sprijină pe trei lucruri: pe Tora, pe rugăciune și pe fapte caritabile. Ferice de obște noastră că îndeplinește toate aceste trei lucruri. Astăzi, tu le-ai dat Tora, eu m-am rugat și ei au făcut cu toții o mare faptă caritabilă, ascultându-ne.”

Așa că vă spun și eu mulțumesc, în avans, pentru fapta caritabilă pe care o veți face ascultându-mă. Ideile pe care vi le ofer acum nu sunt în întregime ale mele și ceea ce vă pot asigura de la început este că nu voi vorbi două ore, deși voi vorbi probabil mai mult ca de obicei și voi pomeni în mod cert și conceptele de iertare și reîntoarcere, atât de tradiționale în acest Șabat.

Limba ebraică are un cuvânt special, pe cât de simplu, pe atât de criptic: *teșuva*. Unii îl traduc prin reîntoarcere, alții prin pocăință, alții prin iertare... Ceea ce este însă cert este că *teșuva* este unul din cele mai grele lucruri pe care cineva le poate face. Putem vorbi despre *teșuva* mult și bine, însă a face *teșuva* este o altă chestiune... Haideti însă să începem cu o temă mai ușoară, aparent: **cum putem să îi sustinem pe alții, care au început deja acest proces de reîntoarcere, să facă teșuva?** Cum putem să ne ajutăm membrii de familie, copiii, coreligionarii, chiar liderii, să se schimbe, să devină ceea ce doresc să fie, ceea ce ne dorim cu toții să fim?

La prima vedere, nu pare un lucru greu, nu-i așa? Dacă vezi pe cineva că vrea să se schimbe, că vrea să devină un om mai bun, nu-i așa că e simplu să îl ajuți? Cine nu ar vrea să ajute? Poate chiar, dacă alții reușesc să fie mai buni, acest lucru ne face și pe noi să ne simțim un pic mai bine, poate ne ia din „vina” de a nu reuși noi înșine să îndreptăm totul în viața noastră.

Însă, de multe ori, am văzut că lucrurile stau tocmai invers. Există un proverb românesc care spune „să moară și capra vecinului” și de prea multe ori l-am văzut pus în practică, sub o formă sau alta, în societatea în care trăim, ba chiar și în comunitatea noastră. De câte ori nu vi s-a întâmplat să vreți să faceți ceva și să vă loviți de reticență, de invidie, chiar de reavoință. Există câteodată, la unii oameni, dorința de a sabota, sau măcar de a „pune bețe în roate” – dorință care depășește calculul logic prin care ar deveni evident că dacă am lucra împreună am avea cu toții de câștigat...

[...] *Teșuva* este un lucru greu. Este greu să te schimbi, să te reinnoiești, să te transformi. Este un lucru greu să dai la o parte ceea ce instinctul (adesea nu bun) îți spune să faci și să mergi pe calea pe care o Autoritate Superioară, Dumnezeu adică, te invită să mergi.

Prim-Rabin ȘLOMO SORIN ROSEN

Continuare în pag. 2

Târgul internațional „Gaudeamus – carte de învățătură”, ediția a XV-a

Între 19 – 23 noiembrie a.c., la ROMEXPO, în Capitală, a avut loc unul din momentele de vârf ale anului editorial 2008, Târgul Internațional „Gaudeamus, Carte de Învățătură”. Anul acesta, Târgul împlinește o „vârstă rotundă”: 15 ani de la înființare. Organizator principal – Societatea Română de Radiodifuziune. Participanți – edituri, instituții de învățământ, agenții de difuzare, tipografii. Printre evenimentele culturale – lansări de carte, dezbateri, mese rotunde. La „Bursa de contacte” se va lansa la București „Apelul pentru o politică europeană a traducerilor”. Printre cei aproximativ 400 de expozanți se numără și prezența, intrată în tradiție, a standului Editurii Hasefer. Reportajul – în numărul viitor.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU AVRAM GOLDFADEN PAG. 13-14-15

Prin grija celor care se mândresc cu el și a celor pe care i-a salvat TRAIAN POPOVICI în memoria și în inima noastră PAG. 10

PROLOG LA SUPLIMENTUL „EUGEN RELGIS” PAG. 11

JCC LIMMUD BUCUREȘTI – cunoaștere și implicare activă pentru viitor PAG. 6-7